1947 1957

PRESTIGIU ŞI CONSIDERAŢIE PE TĂRIM INTERNAŢIONAL

— Răsfoind cronicile întîlnirilor internaţionale din aceşti zece ani —

Aspect din cursa de 1.500 m. disputată în cadrul celei de a IX-a ediţii a campionatelor internaţionale de atletism ale R.P.R. Concurenţii, în plin efort, ies din turnantă. FOTO I. MIHAICA

Condeiul gazetarului este pus să consemneze prezentul, fapte ce se petrec dinaintea ochilor săi. Ajutat de pelicula sensibilă a aparatului de fotografiat şi aidoma acesteia, el este menit să înregistreze fidel şi meticulos fenomenul cotidian, să-i caute sensurile şi explicaţia. Mai rareori, rîndurile ce le aşterne pe foi de manuscris îi cer întoarceri spre trecut, către noianul de fapte adunat de curgerea timpului. Şi atunci, răsfoindu-şi însemnările vechi şi colecţiile de ziare strînse în vrafuri groase, el are revelaţia, surprinzătoare uneori, a drumului parcurs în albia vremii.

Poate mai mult ca oricînd, scriind rîndurile de faţă, autorul lor şi-a meritat... epitetul de cronicar sportiv. Fiindcă o cronică — în înţelesul veritabil al cuvîntului — ar voi să fie aceste însemnări, o cronică adevărată, care chiar dacă nu întoarce pe cititor cu prea mulţi ani în urmă, începe de la vremi ce nu se aseamănă decît prea puţin cu cele de faţă.

Un prim exemplu explică diferenţa. Era în primii ani de după război, cînd o revistă de sport ce apare în Franţa scria despre campioana Rominiei de tenis de masă Angelica Rozeanu în următorii termeni: „...la hongroise Rozeanu semble être une très redoutable pongiste". Da, cea care ulterior şi-a înscris numele — alături de acela al Republicii Populare Romîne — nu mai puţin de 17 ori pe tabela deţinătoarelor de titluri mondiale, nu era cunoscută atunci decît foarte aproximativ în occident, unii nici nu ştiau că e romîncă...

Iar dacă am îndrăzni să încălcăm regulile clasice ale stilului cronicăresc, făcînd o bruscă revenire cu zece ani mai aproape de prezent, am putea citi într-o ştire a agenţiei americane „ASSOCIATED PRESS" următoarele rînduri clare: „Dintre ţările mici, Romînia a avut cea mai frumoasă comportare la cea de a XVI-a ediţie a Jocurilor Olimpice". Firește, confuzii nu se mai pot face, cînd la Melbourne pe tabela medaliilor olimpice numele Romîniei a figurat pe al 8-lea loc, înaintea multor ţări cu tradiţii sportive mai vechi ca ale noastre, dar cu elanuri depăşite de vigoarea şi tinereţea sportivilor ce poartă pe piept numele ţării noastre.

Intr-adevăr, în aceşti zece ani de cînd dăinuieşte Republica noastră, iar sportul din această ţară a intrat pe făgaş nou, succesele romîneşti repurtate pe stadioane au făcut cunoscut numele Romîniei şi al sportivilor ei pînă departe dincolo de hotare.

Desigur, această recunoaştere a valorilor sportive romîneşti n-a fost posibilă decît printr-o activă participare la marile competiţii internaţionale, la care am fost adesea oaspeţi şi uneori — din ce în ce mai des în ultima vreme — gazde. Primilor paşi, destul de timizi, făcuţi în arena sportivă internaţională, le-au urmat, cu fiecare an adăugat pe răbojul vremii, alţii, tot mai mari, de adevărat gigant.

Să deschidem pagina dintîi a scurtei noastre cronici. 1948... Primele participări la competiţii sportive internaţionale, încă prea puţin întemeiate, resimţindu-se de lunga tăcere impusă de zăngănitul armelor războiului. Şi totuşi, numele sportivilor romîni se face cunoscut peste hotarele ţării, chiar acolo departe la Paris, unde în competiţia organizată de Federaţia muncitorească sportivă a Franţei, F.S.G.T., reprezentanţii noştri cuceresc 6 titluri în întrecerile de atletism, fotbal şi rugbi. 1948 a fost anul primei ediţii a campionatelor internaţionale de atletism ale R.P.R., competiţie care avea să devină apoi o tradiţie. Intr-o zi de septembrie a lui 1948, stadionul Republicii şi-a arătat lumii pentru prima oară chipul nou, făurit de bravii brigadieri care îi vindecaseră rănile rămase din război, ridicînd pe locul ruinelor o semeaţă construcţie. Pe pista proaspătă a noului stadion au evoluat atleţi şi atlete din patru ţări, cei din Ungaria, Cehoslovacia şi Polonia alăturîndu-se gazdelor. Cu fiecare an, numărul participanţilor n-a încetat să crească, o dată cu înnoirile fireşti de pe tabela recordurilor, transformînd aceste campionate într-una din tradiţionalele mari competiţii internaţionale.

Pe aceeaşi pistă, doi ani mai tîrziu, avea să se desfăşoare o întrecere care s-a înscris ca una din cele mai frumoase pagini în istoria sportului nostru. „Meciul Prieteniei" ne-a dat prilejul să vedem pentru prima oară pe faimoşii campioni de atletism ai Uniunii Sovietice. Ei nu s-au lăsat numai admiraţi pentru măiestria lor, ci au înţeles, ca adevăraţi prieteni, să ne împărtăşească din cunoştinţele lor. După meci şi întrecerile demonstrative care au urmat la Oraşul Stalin, Timişoara, Cluj, Ploeşti şi Iaşi, au avut loc conferinţe şi consfătuiri în cursul cărora antrenorii şi sportivii fruntaşi sovietici au arătat care sînt „secretele" tehnicii lor înaintate. Tot în 1950 ne-au vizitat pentru prima oară alţi sportivi sovietici de renume. Voleibaliştii (în neuitata lor demonstraţie de la sala Floreasca) şi cicliştii de pistă ne-au smuls aplauze şi totodată au sădit în inima multor tineri dorinţa de a ajunge la aceleaşi culmi de măiestrie. Acelaşi an 1950 a fost un „start" în excepţionala serie de victorii a Angelicăi Rozeanu şi a echipei noastre feminine de tenis de masă.

In istoria sportului nostru, un loc de seamă îl ocupă Jocurile Mondiale Universitare. După ce la ediţia din 1949 am fost oaspeţii Budapestei, unde am cucerit 4 cupe şi 47 medalii, în iarna lui 1951 noi am fost aceia care am primit oaspeţi. Schiori, boberi şi hocheişti din 15 ţări s-au întrecut la Poiana Stalin, acolo unde se construise primul nostru combinat sportiv de iarnă. La Poiana şi apoi în vara aceluiaşi an la Berlin, sportivii noştri au cucerit 5 titluri de campioni mondiali universitari.

O dată cu anul 1952 încep acei paşi de gigant despre care scriam la început. Prezenţa sportivilor romîni în arena internaţională se face tot mai simţită şi o dată cu ea şi aspiraţiile noastre. Sportivii noştri care au luat drumul spre Helsinki pentru a participa la Olimpiadă, au adus acasă 4 medalii şi prin Iosif Sîrbu un prim titlu olimpic, primul din istoria sportului romînesc!

De vara lui 1953 se leagă amintirile de neuitat ale Festivalului şi primei ediţii a Jocurilor Tineretului, desfăşurate în capitala patriei noastre. Bucureştiul sportiv şi-a trecut cu succes examenul de maturitate, oferind excelente condiţii de desfăşurare întrecerilor în cele 18 discipline, la care au participat 4366 sportivi din 54 ţări. Reprezentanţii R.P.R. au cucerit cu acest prilej 38 medalii de aur. Peste doi ani, la ediţia de la Varşovia, ei aveau să cîştige 47 medalii de aur, dovada creşterii măiestriei lor.

Cercul relaţiilor noastre cu sportivii din alte ţări se lărgeşte tot mai mult, în anii din urmă. 1103 sportivi străini ne-au vizitat în 1954, iar noi am răspuns la aceste vizite prin 1044 deplasări peste hotare, pentru 1955 cifrele se modifică, fiind 2.408 şi respectiv 1.879 şi aşa mai departe. Bilanţul este elocvent...

Stadioanele şi sălile de sport din ţara noastră devin loc de întîlnire pentru sportivi din alte ţări, cu prilejul organizării a unor asemenea mari competiţii internaţionale cum au fost cele patru turnee internaţionale de şah, campionatele mondiale de tenis de masă în 1953, iar în 1955 campionatele europene de volei, cele de tir şi canotaj academic. In fiecare an, internaţionalele de atletism atrag pe Stadionul Republicii mari campioni şi campioane veniţi din toate părţile globului. Participarea la ultimele ediţii a recordmanilor mondiali, americanii Gutowski, Murchinson şi O'Brien este o dovadă în plus a prestigiului de care se bucură aceste campionate dincolo de hotarele ţării.

Sfîrşitul anului 1956 a adus sportului romînesc definitiva consacrare în arena internaţională. Cu prilejul J. O. de la Melbourne, sportivii romîni au cucerit 13 medalii, clasîndu-se de cinci ori pe locul I. Presa străină a fost unanimă în a recunoaşte rolul fruntaş jucat de sportivii din R.P.R. la ultima Olimpiadă.

Am ajuns la cea din urmă filă a cronicii noastre. 1957... Evenimentele majore din activitatea internaţională a sportivilor romîni în anul care s-a scurs sînt încă proaspete în amintirea cititorilor noştri. Vom sublinia totuşi din nou importantul succes al delegaţiei romîne la Jocurile Tineretului de la Moscova, unde au luat startul aproape 300 sportivi din ţara noastră. Eforturile acestora s-au concretizat prin acel splendid loc II ocupat în clasamentul pe ţări, în totalul probelor.

Să rezumi în numai cîteva rînduri tot ce a scris ziarul „Sportul popular" în zece ani despre activitatea internaţională a sportivilor romîni nu este cu putinţă... Firește. Atîtea mari competiţii, campionate mondiale şi europene, întîlniri interţări, meciuri între echipe de club, participări ale sportivilor romîni la atîtea concursuri şi turnee, în care alături de steagurile altor ţări a fluturat şi drapelul nostru, cuvintele apreciative ce ni le-au adresat cu acest prilejuri oaspeţii noştri şi spectatorii din alte ţări, toate nu pot fi cuprinse într-un singur articol de ziar. De altfel, ar fi poate şi o repetare a unor lucruri prea bine cunoscute.

Să mai spunem, totuşi, încă o dată, că prezenţa sportivilor romîni în arena internaţională s-a făcut cu fiecare an mai importantă, în pas cu progresul general al mişcării de cultură fizică şi sport din Republica noastră, în continuă ascensiune spre culmi. Această prezenţă a contribuit mult la strîngerea legăturilor de prietenie între sportivii şi tineretul romîn şi cei de peste hotare şi în felul acesta, a adus un aport în nobila luptă pentru apărarea păcii.

RADU VOIA

Balcaniadele — preţios mijloc de cunoaştere şi împrietenire

Ziarul nostru propune noi competiţii interbalcanice

Cu 776 de ani înaintea erei noastre, din Olimp s-a aprins flacăra întrecerilor atletice, simbol al păcii şi prieteniei, întrerupînd firul nesfîrşitelor războaie dintre cetăţile vechii Elade. Peste secole, ideea olimpică a fost reluată şi, într-o formă evoluată, pusă la temelia Jocurilor Olimpice moderne.

Tot din Olimp a pornit şi ideea primelor întreceri sportive balcanice. In 1928, cu ocazia Jocurilor Olimpice de la Amsterdam, delegaţia elenă a propus reprezentanţilor celorlalte ţări balcanice instituirea unei competiţii atletice care să reunească pe cei mai buni sportivi din acest agitat colţ al Europei. Şi astfel, în 1930, pe acelaşi stadion „Averof" pe care cu 34 de ani înainte fusese reluat firul întrecerilor olimpice, s-a desfăşurat prima Balcaniadă de atletism. Intre timp însă, fotbalul a fost acela care şi-a înscris primul numele pe lista Balcaniadelor: la propunerea federaţiei iugoslave, în mai 1929 delegaţii ţărilor balcanice au stabilit la Bucureşti înfiinţarea şi disputarea în acelaşi an a turneului balcanic de fotbal. Primul joc: Romînia — Iugoslavia, 2—1 la 6 octombrie la Bucureşti, a deschis seria pasionantelor întreceri a căror primă ediţie a dat cîştig de cauză reprezentativei ţării noastre.

Şi de atunci, aceste două sporturi, la care s-a mai adăogat pe drum ciclismul, au devenit tradiţionale, intrînd în stima publicului şi cucerind o largă popularitate. Cel de al doilea război mondial a întrerupt vremelnic seria Balcaniadelor. Acestea au fost reluate din 1946, la mai multe sporturi (fotbal, atletism, volei, baschet, tir, nataţie, gimnastică, lupte, schi), dar cu o participare mai redusă. Perioada postbelică n-a favorizat reînvierea tradiţiei sportive balcanice. Frămîntările politice, situaţia economică, schimbările structurale cu caracter social intervenite după război, şi mai mult decît acestea, atitudinea cercurilor imperialiste vădit ostile apariţiei noilor state socialiste şi înţelegerii, coexistenţei şi colaborării internaţionale, au împiedicat şi dezvoltarea relaţiilor sportive dintre ţările balcanice. Din aceste motive Jocurile reluate în 1946 s-au menţinut doar la nivelul unor simple încercări de reînviere a spiritului balcanic.

In ciuda propagandei şi a încercărilor de a semăna discordie şi de a reda Balcanilor faima de „butoi de pulbere", sportivii din Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, Romînia şi Turcia s-au reunit în 1956 la Belgrad în cea de a XV-a ediţie a Jocurilor de atletism, iar anul acesta la Atena.

In ultimii doi ani, în timp ce atleţii reînnodau firul întrecerilor balcanice, contactele bilaterale ale sportivilor din diferite discipline s-au extins neîncetat.

Astfel, ... fotbaliştii, voleibaliştii, baschetbaliştii, boxerii şi luptătorii romîni, au evoluat în Grecia, Iugoslavia, Turcia şi Bulgaria, iar sportivii greci şi turci s-au întrecut la Sofia, Bucureşti, Timişoara, Belgrad etc. Aceste întîlniri şi multe altele, precum şi consultările dintre conducătorii federaţiilor din ţările balcanice, au creat premizele lărgirii sferei Balcaniadelor. Federaţiile de lupte şi mai tîrziu ale celor de baschet au inclus în calendarele lor internaţionale competiţii balcanice chiar pentru anul 1958.

Perspective largi sînt deschise şi celorlalte sporturi. Fotbaliştii sînt şi ei pe punctul de a relua interesantele lor dispute. Propunerea forului de la Atena este supusă federaţiilor de specialitate. Discutînd cu numeroşi specialişti din ţara noastră şi din celelalte ţări balcanice, am ajuns la concluzia că există posibilităţi pe de o parte pentru reluarea Balcaniadelor de volei, tir, nataţie, şah şi ciclism, iar pe de alta instituirea unor competiţii la box, gimnastică, motociclism şi călărie. Ne-am oprit la aceste sporturi pe considerentul că ele se bucură de o mare popularitate şi de un nivel tehnic ridicat în toate ţările balcanice. Sîntem convinşi că asemenea competiţii, în afară de faptul că ar rivaliza cu majoritatea competiţiilor internaţionale, ar contribui la apropierea popoarelor balcanice, la întărirea prieteniei şi înţelegerii reciproce.

Şi cît de mult ar servi această idee, de pildă un Tur ciclist sau motociclist al Balcanilor, care ar difuza spiritul balcanic dincolo de graniţele unui stadion, străbătînd toate ţările din acest colţ al Europei. De aceea, ziarul nostru propune forurilor de specialitate să studieze posibilităţile de organizare ale unor astfel de competiţii cu mulţi sorţi de reuşită.

De asemenea, propunem crearea unor competiţii rezervate exclusiv loturilor de tineret (19—23 ani) şi celor de juniori (pînă la 19 ani). Credem că o Cupă a Capitalelor la tineret şi Turnee Balcanice la juniori ar sprijini eforturile care se fac în fiecare ţară pentru ridicarea şi formarea cadrelor tinere.

Toate acestea ar însemna o contribuţie a activităţii sportive la cauza statornicirii păcii şi prieteniei în Balcani şi ar sluji eforturilor care se fac pentru realizarea unei colaborări sincere bazată pe încredere şi respect reciproc. Sportivii romîni — conştienţi de contribuţia pe care o pot aduce la întărirea spiritului balcanic — sînt însufleţiţi în activitatea lor de ideile izvorîte din scrisoarea tov. Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Romîne, adresată primilor miniştri ai ţărilor balcanice, idei care oglindesc politica externă de colaborare şi coexistenţă paşnică a guvernului ţării noastre şi care contribuie la întărirea păcii în lumea întreagă.

Căpitanii echipelor participante la ultima ediţie a Balcaniadei de atletism care a avut loc la Atena